

Ġhālib Kaise Āūñ?

Dāūd aur Jālūt

ghālib kaise āūn? dāūd aur jālūt

How to Overcome. David and Goliath

by Bakhtullah

[*Zinda Kalam 13*]

(Urdu—Hindi script)

© 2026 Chashma Media.
published and printed by
GWCS, New Delhi

Bible text is from UGV.

illus. R. Gunther
<https://www.freebibleimages.org/illustrations/ls-david-anointed/>

for enquiries or to request more copies:
askandanswer786@gmail.com

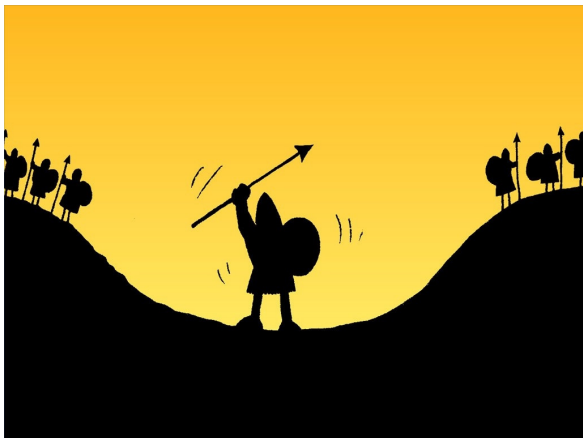
Fahrist

Mujh par Bharosā Karo	8
Main Tere sāth Hūn	9
Main Zindā Hūn	9
Main Tujhe Bachāūngā	13
Mujh se Milī Nemat Istemāl Karo	14
Main hī Fath Dilāūngā	20
1 Samuel 17:1-53	23

Khudā ne Samuel Nabī ke zariye farmāyā thā ki Dāūd Isrāīl kā bādshāh banegā. Lekin Dāūd ekdam bādshāh na banā. Bādshāh ek aur thā jis kā nām Sāul thā. Isliye Dāūd pahle kī tarah apnī bheṛ-bakriyon kī dekh-bhāl karne mein juṭ gayā. Tab likhā hai,

Ek din Filistiyon ne apnī fauj ko Yahūdāh ke shahr Sokā ke qarīb jamā kiya. Jawāb mein Sāul ne apnī fauj ko bulākar Wādī-e-Ailā mein jamā kiya. Wahān Isrāīl ke mard jang ke lie tartīb se khaṛe hue. Yon Filistī ek pahārī par khaṛe the aur Isrāīlī dūsri pahārī par. Un ke bīch mein wādī thī. Phir Filistī safon se Jāt Shahr kā pahlwān nikalkar Isrāīliyon ke sāmne khaṛa huā.

Us kā nām Jālūt thā aur wuh 9 foot se zyādā laṅbā thā. Us ne hifāzat ke

lie pītal kī kaī chīzeñ pahn rakhī thīñ:
sar par khod, dhar par zirā-baktar jo 57
kilogram waznī thā aur pinḍliyoñ par
baktar. Kandhoñ par pītal kī shamsheer
laṭkī huī thī. Jo nezā wuh pakar kar chal
rahā thā us kā dastā khaḍḍī ke shahtīr
jaisā moṭā aur lañbā thā, aur us ke lohe
kī nok kā wazn 7 kilogram se zyādā thā.
Jālūt ke āge āge ek ādmī us kī ḍhāl uṭhāe
chal rahā thā.

Jālūt Isrāīlī safon ke sāmne rukkar garjā,
“Tum sab kyon laṛne ke lie saf-ārā ho
gae ho? Kyā main Filistī nahīn hūn
jabki tum sirf Sāul ke naukar-chākar ho?
Chalo, ek ādmī ko chunkar use yahān
nīche mere pās bhej do. Agar wuh mujh
se laṛ sake aur mujhe mār de to ham
tumhāre ḡhulām ban jāenge. Lekin agar
main us par ḡhālib ākar use mār ḡālūn to
tum hamāre ḡhulām ban jāoge. Āj main
Isrāīlī safon kī badnāmī karke unheñ

challenge kartā hūn ki mujhe ek ādmī do jo mere sāth laṛe.” Jālūt kī yih bāteñ sunkar Sāul aur tamām Isrāīlī ghabrā gae, aur un par dahshat tāri ho gaī.

Us waqt Dāūd kā bāp Yassī kāfī būrhā ho chukā thā. Us ke kul 8 beṭe the, aur wuh Ifrātā ke ilāqe ke Bait-laham meñ rahtā thā. Lekin us ke tīn sab se bāre beṭe Filistiyon se laṛne ke lie Sāul kī fauj meñ bharti ho gae the. Sab se bāre kā nām Iliyāb, dūse kā Abīnadāb aur tīsre kā Sammā thā. Dāūd to sab se chhoṭā bhāi thā. Wuh dūson kī tarah pūrā waqt Sāul ke pās na guzār sakā, kyonki use bāp kī bheṛ-bakriyon ko sañbhālne kī zimmedārī dī gaī thī. Islie wuh ātā-jātā rahā. Chunāñche wuh maujūd nahīn thā jab Jālūt 40 din subh-o-shām Isrāīliyon kī safon ke sāmne khare hokar unheñ challenge kartā rahā.

Ek din Yassī ne Dāūd se kahā, “Beṭā, apne bhāiyon ke pās camp meñ jākar un kā patā karo. Bhune hue anāj ke yih 16 kilogram aur yih das roṭiyān apne sāth lekar jaldī jaldī udhar pahuñch jāo. Panīr kī yih das ṭikkiyān un ke kaptān ko de

denā. Bhāiyōñ kā hāl mālūm karke un kī koī chīz wāpas le āo tāki mujhe tasallī ho jāe ki wuh ṭhīk haiñ. Wuh Wādī-e-Ailā meñ Sāūl aur Isrāīlī fauj ke sāth Filistiyōñ se laṛ rahe haiñ.”

Agle dīn subh-sawere Dāūd ne rewaṛ ko kisī aur ke supurd karke sāmān uṭhāyā aur Yassī kī hidāyat ke mutābiq chalā gayā. Jab wuh camp ke pās pahuñch gayā to Isrāīlī faujī nāre lagā lagākar maidān-e-jang ke lie nikal rahe the. Wuh laṛne ke lie tartīb se khaṛe ho gae, aur dūsri taraf

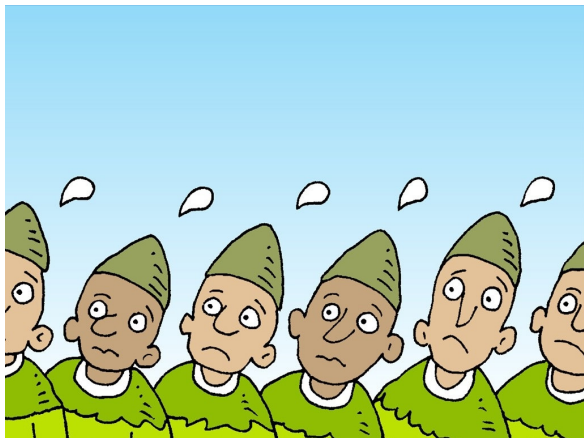
Filistī safen bhī taiyār huīn. Yih dekhkar Dāūd ne apnī chīzeñ us ādmī ke pās chhoṛ diñ jo lashkar ke sāmān kī nigrānī kar rahā thā, phir bhāgkar maidān-e-jang meñ bhāiyōñ se milne chalā gayā. Wuh abhī un kā hāl pūchh hī rahā thā ki Jātī Jālūt māmūl ke mutābiq Filistiyōñ kī safon se nikalkar Isrāīliyōñ ke sāmne wuhī tañz kī bāteñ bakne lagā. Dāūd ne bhī us kī bāteñ sunīn.

Jālūt ko dekhte hī Isrāīliyōñ ke roñgṭe khare ho gae, aur wuh bhāgkar āpas meñ kahne lage, “Kyā āpne is ādmī ko hamārī

taraf bar̄hte hue dekhā? Suneñ ki wuh kis tarah hamārī badnāmī karke hameñ challenge kar rahā hai. Bādshāh ne elān kiyā hai ki jo shaḡhs ise mār de use barā ajr milegā. Shahzādī se us kī shādī hogī, aur āindā us ke bāp ke ḡhāndān ko tax nahīn denā paṛegā.”

Dāūd ne sāth wāle faujiyon se pūchhā, “Kyā kah rahe haiñ? Us ādmī ko kyā inām milegā jo is Filistī ko mārkar hamārī qaum kī ruswāī dūr karegā? Yih nā-maḡhtūn Filistī kaun hai ki zindā Ḡhudā

kī fauj kī badnāmī karke use challenge kare!” Logoñ ne dubārā Dāūd ko batāyā ki bādshāh us ādmī ko kyā degā jo Jālūt ko mār dālegā.

Khudā hamēñ Dāūd kī bāt se ek pahlā sabaq sikhātā hai. Yih ki

Mujh par Bharosā Karo

- *Jab Dāūd ne Jālūt kī harkateñ aur apnī qaum kī bāteñ sunīñ to kyā us ke rongte bhī khare hue? Nahīñ.*
- *Kyon nahīñ?*

Islie ki use **Ḳhudā** par pūrā bharosā thā.

- *Lekin use **Ḳhudā** par kyon pūrā bharosā thā?*

Islie ki **Ḳhudā** ne use yaqīn dilāyā thā ki

Main Tere sāth Hūn

- *Jālūt ko dekhkar Dāūd ne kyā kahā?*

Us ne kahā ki yih nā-maḳhtūn Filistī kaun hai ki zindā **Ḳhudā** kī fauj kī badnāmī karke use challenge kare.

- *Dāūd ke nazdīk Jālūt kyon be-kār thā? Kyā Jālūt bahut tāqatwar nahīn thā?*

Jālūt zarūr bahut ḍarāwnā thā. Phir bhī wuh nā-maḳhtūn thā. Matlab hai wuh **Ḳhudā** kī qaum meñ shāmil nahīn thā. Islie wuh kis tarah jurrat kar saktā thā ki zindā **Ḳhudā** kī fauj kī badnāmī kare. Jab **Ḳhudā** hamāre sāth hai to dushman kabhī nahīn jīt saktā. Tīsri bāt: **Ḳhudā** farmātā hai ki

Main Zindā Hūn

- *Zindā **Ḳhudā** kahkar Hazrat Dāūd kyā kahnā chāhtā hai?*

Wuh yih kahnā chāhtā hai ki dūsri qaumoñ ke dewatā murdā haiñ jabki hamārā **Ḳhudā** zindā hai.

- *Jab sachchā Ẹhudā zindā hai aur Filistiyon ke dewatā murdā haiñ to fath kis ko hāsil hogī?*

Fath sachche Ẹhudā aur us kī qaum ko hāsil hogī. Isī lie Dāūd ġhusse hai ki Isrāīlī ḍar ke māre Jālūt se larne se ḍarte haiñ. Phir likhā hai,

Jab Dāūd ke baṛe bhāī Iliyāb ne Dāūd kī bāteñ sunīñ to use ġhussā āyā aur wuh use jhirakne lagā, “Tū kyon āyā hai? Bayābān meñ apnī chand-ek bher-bakriyon ko kis ke pās chhoṛ āyā hai? Maiñ terī shoḡhī aur dil kī sharārat ḡhūb jāntā hūñ. Tū sirf jang kā tamāshā dekhne āyā hai!”

Dāūd ne pūchhā, “Ab mujh se kyā ġhalatī huī? Maiñne to sirf sawāl pūchhā.” Wuh us se muṛkar kisī aur ke pās gayā aur wuhī bāt pūchhne lagā. Wuhī jawāb milā.

- *Kyā Dāūd kā baṛā bhāī us kī yih bāteñ sunkar ḡhush thā?*

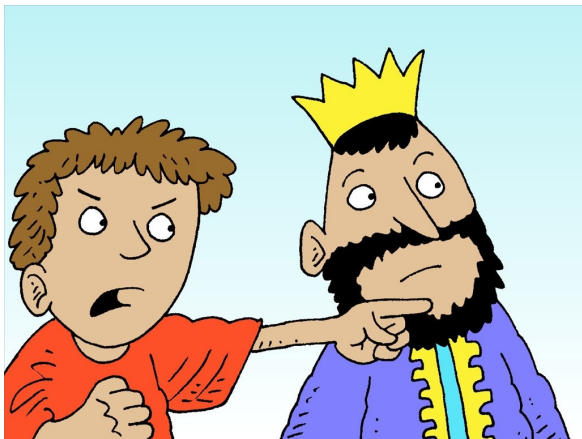
Nahīñ. Use ġhussā āyā ki yih larḡā jo ab bher-bakriyon kī dekh-bhāl kar rahā hai itnī baṛī bāteñ kar rahā hai.

- *Phir bhī apne baṛe bhāī kī jhīrkī sunkar Dāūd khāmosh na huā. Kyon?*

Islie nahīn kī use apnī tāqat par bharosā thā balki islie kī use Ẹhudā par pūrā bharosā thā. Tab likhā hai,

Dāūd kī yih bāteñ sunkar kisī ne Sāūl ko ittalā dī. Sāūl ne use fauran bulāyā. Dāūd ne bādshāh se kahā, “Kisī ko is Filistī kī wajah se himmat nahīn hārnā chāhie. Maiñ us se larūngā.”

Sāul bolā, “Āp? Āp jaisā laṛkā kis tarah us kā muqābalā kar saktā hai? Āp to abhī bachche-se ho jabki wuh tajribākār jangjū hai jo jawānī se hathiyār istemāl kartā āyā hai.”

- *Kyā Sāul Bādshāh, Dāūd kī bāteñ sunkar ḵhush huā?*

Nahīn.

- *Kyon nahīn?*

Dāūd ab bachchā-sā thā jabki Jālūt tajribākār jangjū thā. Tab likhā hai,

Lekin Dāūd ne isrār kiyā, “Main apne bāp kī bher-bakriyon kī nigrānī kartā hūn. Jab kabhī koī sher-babar yā rīchh rewar kā jānwar chhīnkar bhāg jātā to main us ke pīchhe jātā aur use mār mārkar bher ko us ke muñh se chhuṛā letā thā. Agar sher yā rīchh jawāb mein mujh par hamlā kartā to main us ke sar ke bālon ko pakaṛkar use mār detā thā. Is tarah āp ke khādim ne kāi sheron aur rīchhon ko mār ḍālā hai. Yih nā-maḥtūn bhī un kī tarah halāk ho jāegā, kyonki us ne zindā Ḳhudā kī fauj kī badnāmī karke use challenge kiyā hai. Jis Rab ne mujhe sher aur rīchh ke panje se bachā liyā hai wuh mujhe is Filistī ke hāth se bhī bachāegā.”

Is se Ḳhudā hamēn ek chauthī bāt sikhātā hai, yih ki

Main Tujhe Bachāūngā

- *Jab Sāūl Bādshāh kahtā hai ki Dāūd ab sirf bachchā-sā hai to Dāūd kyā jawāb detā hai?*

Wuh kahtā hai ki mainne bher-bakriyon ke bachāw ke lie kāi-ek rīchh aur sher mār ḍāle haiñ. Matlab hai merā bhī tajribā hai. Sab se baṛī bāt yih ki jis Ḳhudā ne mujhe in janglī jānwaron se

bachāyā hai wuh mujhe Jālūt se bhī bachāegā.
Tab likhā hai,

Sāul bolā, “Ṭhīk hai, jāen aur Rab āp ke sāth ho.” Us ne Dāūd ko apnā zirā-baktar aur pītal kā ḵhod pahnāyā. Phir Dāūd ne Sāul kī talwār bāndhkar chalne kī koshish kī. Lekin use bahut mushkil lag rahā thā. Us ne Sāul se kahā, “Main yih chīzeñ pahnkar nahīñ laṛ saktā, kyoñki main in kā ādī nahīñ hūñ.” Unheñ utārkar us ne nadī se pāñch cikne cikne patthar chunkar unheñ apnī charwāhe kī thailī meñ ḍāl liyā. Phir charwāhe kī apnī lāṭhī aur falāḵhan pakarkar wuh Filistī se laṛne ke lie Isrāīlī safon se niklā.

Dāūd kī in bāton se Ḵhudā hameñ ek pāñchwīñ bāt sikhātā hai, yih ki

Mujh se Milī Nemat Istemāl Karo

- *Sāul ne mānkar Dāūd ko kuchh sāmān diyā. Kyā diyā?*

Us ne Dāūd ko apne achchhe hathiyār pahnāe tāki wuh behtar taur se pahlwān se laṛ sake.

- *Kyā Dāūd is se mutma’in huā?*
Nahīñ.

► *Kyon nahīn?*

Wuh in kā ādī nahīn thā. Chalne mein aur inhein chalāne mein use diqqat ho rahī thī.

► *Tab us ne kyā kiyā?*

Wuh inhein chhoṛ charwāhe kā hathiyār hāth mein lekar jang ke lie niklā.

► *Charwāhe kā hathiyār kyā thā?*

Falākhan.

► *Falākhan kyon?*

Talwār aur dhāl se wuh mushkil hī aise lañbe aur tajrebākār jangjū kā muqābalā kar saktā thā. Lekin falākhan farq thā. Kḥudā ne use falākhan

chalāne kī khās nemat dī thī. Ab wuh apnī yih nemat khūb istemāl kar saktā thā. Sāth sāth wuh pahlwān ke hamloñ se bachkar dūr se us par hamlā kar saktā thā.

- *Kyā āp wuh nemat istemāl kar rahe haiñ jo Khudā ne āp ko baḡhsh dī hai?*

Dāūd ne pahchān liyā thā ki merī nemat falāḡhan chalānā hai, aur isī nemat se wuh jīt gayā.

Ab Jālūt, Dāūd kī jānib barhā. Dhāl ko uṡhāne wālā us ke āge āge chal rahā thā. Us ne hiqārat se Dāūd kā

jāyza liyā, kyonki wuh gorā aur khūbsūrat naujawān thā.

► *Kyā Jālūt Pahlwān, Dāūd se muta'assir huā? Nahīn.*

► *Kyon nahīn?*

Islie ki Dāūd Jālūt kī nisbat nāzūk lag rahā thā. Wuh gorā aur khūbsūrat naujawān thā. Yānī aisā ādmī thā jis ne kabhī jang mein hissā na liyā ho. Tab likhā hai,

Pahlwān garjā, “Kyā main kuttā hūn ki tū lāṭhī lekar merā muqābalā karne āyā hai?” Apne dewatāon ke nām lekar wuh

Dāūd par lānat bhejkar chillāyā, “Idhar ā tākī main terā gosht parindon aur janglī jānwaron ko khilāūn.”

Dāūd ne jawāb diyā, “**Āp talwār, nezā aur shamsher lekar merā muqābalā karne āe haiñ, lekin main Rabbul-afwāj kā nām lekar ātā hūñ, usī kā nām jo Isrāīlī fauj kā Ḳhudā hai.** Kyonki āpne usī ko challenge kiyā hai. Āj hī Rab āp ko mere hāth mein kar degā, aur main āp kā sar qalam kar dūngā. Isī din main Filistī faujiyon kī lāsheñ parindon aur janglī jānwaron ko khilā dūngā. Tab tamām duniyā jān legī ki Isrāīl kā Ḳhudā hai. Sab jo yahāñ maujūd haiñ jān leñge ki Rab ko hamēñ bachāne ke lie talwār yā neze kī zarūrat nahīñ hotī. Wuh ḳhud hī jang kar rahā hai, aur wuhī āp ko hamāre qabze mein kar degā.”

► *Kyā Dāūd yih dhamkiyāñ sunkar ḍar gayā?*
Bilkul nahīñ.

► *Kyon nahīñ?*

Islie ki use apne Ḳhudā par pūrā bharosā thā. Wuh jāntā thā ki jis ne mujhe rīchhon aur

sheron se bachāyā hai wuh mujhe pahlwān se bhī bachāegā.

- *Dāūd ko itnā yaqīn kyon thā ki ẖudā merī madad karegā? Kyā islie ki wuh itnā achchhā thā? Nahīn. Use islie itnā yaqīn thā kyonki Jālūt ne ẖudā ko challenge kiyā thā yih samajhkar ki mere dewatā zyādā tāqatwar haiñ. Jab insān sochtā hai ki wuh ẖudā ko challenge kar saktā hai to ẖudā khāmosh nahīn rahtā. Jo ẖudā aur us kī qaum kī ruswāi kartā hai use kisī waqt is kī sazā bhugatnī paregī. Sāth sāth ẖudā apnī qaum ko dushman kā sāmna karne kī taqwiyat detā hai. Tab likhā hai,*

Jālūt, Dāūd par hamlā karne ke lie āge barhā, aur Dāūd bhī us kī taraf daurā. Chalthe chalte us ne apnī thaili se patthar nikālā aur use falāḵhan mein rakhkar zor se chalāyā. Patthar urṭā urṭā Filistī ke mātھے par jā lagā. Wuh khopaṛī mein dhañs gayā, aur pahlwān muñh ke bal gir gayā.

Is se ẖudā hamēñ ek chhaṭī bāt sikhātā hai, yih ki

Main hī Fath Dilāūngā

- *Dāūd ne apnī kamzorī ke bāwujūd Jālūt par fath pāī. Is se ham apnī zindagī ke lie kyā sīkh sakte haiñ?*

Ham yih sīkh sakte haiñ ki jab ham Ḳhudā par bharosā karte haiñ to wuh zarūr hamārī madad kartā hai. Wuh kabhī hamēñ akelā nahīn chhoṛtā. Chāhe ham kamzor aur nāqābil kyon na lageñ lekin Ḳhudā kī nazar meñ ham kamzor nahīn haiñ, aur wuh hamēñ ek din fath dilāegā. Agar is duniyā meñ nahīn to aglī duniyā meñ. Tab likhā hai,

Yon Dāūd falāḵhan aur patthar se Filistī par ḡhālīb āyā. Us ke hāth mein talwār nahīn thī. Tab us ne Jālūt kī taraf dauṛkar usī kī talwār miyān se khīnchkar Filistī kā sar kāṭ ḍālā.

Isrāīl aur Yahūdāh ke mard fath ke nāre lagā lagākar Filistiyon par tūṭ parē. Un kā tāqqub karte karte wuh Jāt aur Aqrūn ke darwāzon tak pahunch gae. Jo rāstā Shāraim se Jāt aur Aqrūn tak jātā hai us par har taraf Filistiyon kī lāshein nazar āin. Phir Isrāīliyon ne wāpas ākar

Filistiyon kī chhoṛī huī lashkargāh ko lūṭ
liyā.

Āj bhī Ḳhudā ham se pūchh rahā hai ki

► *Kyā tujhe mujh par bharosā hai?*

Sadiyon bād Ḳhudā ne Īsā Masīh ko is duniyā
meñ bhej diyā tāki ham gunāh aur maut ke qabze
se najāt pāen. Usī par bharosā karne se āp najāt
pā sakte haiñ.

► *Kyā tujhe pūrā yaqīn hai ki maiñ zindā hūñ?*

Ḳhudā zindā hai islie Īsā Masīh murdā na rah sakā. Wuh murdoñ meñ se jī uṭhā. Us par bharosā karne se āp bhī ek din jī uṭheñge.

- *Kyā tujhe yaqīn hai ki main tujhe bachāūngā?*

Īsā Masīh par bharosā karne se gunāh aur maut se najāt yaqīnī hai.

- *Kyā tū mujh se milī nemat istemāl karne ko taiyār hai?*

Jo nemat Ḳhudā ne āp ko dī hai use istemāl karen. Sab se baṛī nemat sab se baṛā hathiyār bhī hai aur sab ko dī gaī hai. Wuh kyā? Ḳhudā kā kalām.

- *Kyā tujhe yaqīn hai ki main tujhe fath dilāūngā?*

Masīh ne Iblīs aur maut par fath pāī. Islie us par bharosā karen to āp ko bhī fath hāsīl hogī.

1 Samuel 17:1-53

Jāti Jālūt

Ek din Filistiyon ne apnī fauj ko Yahūdāh ke shahr Sokā ke qarīb jamā kiyā. Wuh Ifas-dammīm meñ ḵhaimāzan hue jo Sokā aur Azīqā ke darmiyān hai. Jawāb meñ Sāūl ne apnī fauj ko bulākar Wādī-e-Ailā meñ jamā kiyā. Wahāñ

Isrāīl ke mard jang ke lie tartīb se khare hue. Yoñ Filistī ek pahārī par khare the aur Isrāīlī dūsri pahārī par. Un ke bīch meñ wādī thī.

Phir Filistī safon se Jāt Shahr kā pahlwān nikalkar Isrāīliyon ke sāmne kharā huā. Us kā nām Jālūt thā aur wuh 9 foot se zyādā lañbā thā. Us ne hifāzat ke lie pītal kī kaī chīzeñ pahn rakhī thīn: sar par khod, dhar par zirā-baktar jo 57 kilogram waznī thā aur pinḍliyon par baktar. Kandhon par pītal kī shamsher laṭkī huī thī. Jo nezā wuh pakaṛkar chal rahā thā us kā dastā khaḍḍī ke shahtīr jaisā moṭā aur lañbā thā, aur us ke lohe kī nok kā wazn 7 kilogram se zyādā thā. Jālūt ke āge āge ek ādmī us kī ḍhāl uṭhāe chal rahā thā.

Jālūt Isrāīlī safon ke sāmne rukkar garjā, “Tum sab kyon laṛne ke lie saf-ārā ho gae ho? Kyā main Filistī nahīn hūñ jabki tum sirf Sāūl ke naukar-chākar ho? Chalo, ek ādmī ko chunkar use yahāñ nīche mere pās bhej do. Agar wuh mujh se laṛ sake aur mujhe mār de to ham tumhare ḡhulām ban jāeñge. Lekin agar main us par ḡhālib ākar use mār ḍālūñ to tum hamāre

ghulām ban jāoge. Āj mainī Isrāīlī safon kī badnāmī karke unheñ challenge kartā hūñ ki mujhe ek ādmī do jo mere sāth laṛe.” Jālūt kī yih bāteñ sunkar Sāul aur tamām Isrāīlī ghabrā gae, aur un par dahshat tārī ho gaī.

Dāūd Fauj ke pās Jātā Hai

Us waqt Dāūd kā bāp Yassī kāfī būṛhā ho chukā thā. Us ke kul 8 beṭe the, aur wuh Ifrātā ke ilāqe ke Bait-laham meñ rahtā thā. Lekin us ke tīn sab se bāṛe beṭe Filistiyon se laṛne ke lie Sāul kī fauj meñ bhartī ho gae the. Sab se bāṛe kā nām Iliyāb, dūsre kā Abīnadāb aur tīsre kā Sammā thā. Dāūd to sab se chhoṭā bhāī thā. Wuh dūsron kī tarah pūrā waqt Sāul ke pās na guzār sakā, kyonki use bāp kī bheṛ-bakriyon ko sañbhālne kī zimmedārī dī gaī thī. Islie wuh ātā-jātā rahā. Chunāñche wuh maujūd nahīn thā jab Jālūt 40 din subh-o-shām Isrāīliyon kī safon ke sāmne khare hokar unheñ challenge kartā rahā. Ek din Yassī ne Dāūd se kahā, “Beṭā, apne bhāiyon ke pās camp meñ jākar un kā patā karo. Bhune hue anāj ke yih 16 kilogram aur

yih das roṭiyān apne sāth lekar jaldī jaldī udhar pahuñch jāo. Panīr kī yih das ṭikkiyān un ke kaptān ko de denā. Bhāiyōn kā hāl mālūm karke un kī koī chīz wāpas le āo tāki mujhe tasallī ho jāe kī wuh ṭhīk haiñ. Wuh Wādī-e-Ailā meñ Sāul aur Isrāīlī fauj ke sāth Filistiyōn se larā rahe haiñ.” Agle din subh-sawere Dāūd ne rewar ko kisī aur ke supurd karke sāmān uṭhāyā aur Yassī kī hidāyat ke mutābiq chalā gayā. Jab wuh camp ke pās pahuñch gayā to Isrāīlī faujī nāre lagā lagākar maidān-e-jang ke lie nikal rahe the. Wuh larne ke lie tartīb se khare ho gae, aur dūsarī taraf Filistī safen bhī taiyār huñ. Yih dekhkar Dāūd ne apnī chīzeñ us ādmī ke pās chhoṛ dīñ jo lashkar ke sāmān kī nigrānī kar rahā thā, phir bhāgkar maidān-e-jang meñ bhāiyōn se milne chalā gayā.

Wuh abhī un kā hāl pūchh hī rahā thā kī Jātī Jālūt māmūl ke mutābiq Filistiyōn kī safon se nikalkar Isrāīliyon ke sāmne wuhī tañz kī bāteñ bakne lagā. Dāūd ne bhī us kī bāteñ sunīñ. Jālūt ko dekhte hī Isrāīliyon ke roñgte khare ho gae, aur wuh bhāgkar āpas meñ kahne lage, “Kyā

āpne is ādmī ko hamārī taraf baṛhte hue dekhā? Suneñ ki wuh kis tarah hamārī badnāmī karke hameñ challenge kar rahā hai. Bādshāh ne elān kiya hai ki jo shaḁhs ise mār de use baṛā ajr milegā. Shahzādī se us kī shādī hogī, aur āindā us ke bāp ke ḁhāndān ko tax nahīn denā paregā.” Dāūd ne sāth wāle faujiyon se pūchhā, “Kyā kah rahe haiñ? Us ādmī ko kyā inām milegā jo is Filistī ko mārkar hamārī qaum kī ruswāi dūr karegā? Yih nā-maḁhtūn Filistī kaun hai ki zindā ḁhudā kī fauj kī badnāmī karke use challenge kare!” Logoñ ne dubārā Dāūd ko batāyā ki bādshāh us ādmī ko kyā degā jo Jālūt ko mār ḁālegā.

Jab Dāūd ke baṛe bhāi Iliyāb ne Dāūd kī bāteñ sunīñ to use ḁhussā āyā aur wuh use jhiṛakne lagā, “Tū kyon āyā hai? Bayābān meñ apnī chand-ek bheṛ-bakriyon ko kis ke pās chhoṛ āyā hai? Main terī shoḁhī aur dil kī sharārat ḁhūb jāntā hūñ. Tū sirf jang kā tamāshā dekhne āyā hai!” Dāūd ne pūchhā, “Ab mujh se kyā ḁhalatī hui? Mainne to sirf sawāl pūchhā.” Wuh us

se muṛkar kisī aur ke pās gayā aur wuhī bāt pūchhne lagā. Wuhī jawāb milā.

Hathiyār kā Chunāw

Dāūd kī yih bāteñ sunkar kisī ne Sāul ko ittalā dī. Sāul ne use fauran bulāyā. Dāūd ne bādshāh se kahā, “Kisī ko is Filistī kī wajah se himmat nahīn hārnā chāhie. Main us se laṛūngā.” Sāul bolā, “Āp? Āp jaisā laṛkā kis tarah us kā muqābalā kar saktā hai? Āp to abhī bachche-se ho jabki wuh tajribākār jangjū hai jo jawānī se hathiyār istemāl kartā āyā hai.”

Lekin Dāūd ne isrār kiyā, “Main apne bāp kī bheṛ-bakriyon kī nigrānī kartā hūn. Jab kabhī koī sher-babar yā rīchh rewaṛ kā jānwar chhīnkar bhāg jātā to main us ke pīchhe jātā aur use mār mārkar bheṛ ko us ke muñh se chhuṛā letā thā. Agar sher yā rīchh jawāb mein mujh par hamlā kartā to main us ke sar ke bālon ko pakarkar use mār detā thā. Is tarah āp ke kḥādim ne kāī sheron aur rīchhon ko mār dālā hai. Yih nā-maḥtūn bhī un kī tarah halāk ho jāegā, kyonki us ne zindā Kḥudā kī fauj kī

badnāmī karke use challenge kiyā hai. Jis Rab ne mujhe sher aur rīchh ke panje se bachā liyā hai wuh mujhe is Filistī ke hāth se bhī bachāegā.”

Sāul bolā, “Ṭhīk hai, jāen aur Rab āp ke sāth ho.” Us ne Dāūd ko apnā zirā-baktar aur pītal kā khod pahnāyā. Phir Dāūd ne Sāul kī talwār bāndhkar chalne kī koshish kī. Lekin use bahut mushkil lag rahā thā. Us ne Sāul se kahā, “Main yih chīzen pahnkār nahīn laṛ saktā, kyonki main in kā ādī nahīn hūn.” Unhen utārkar us ne nadī se pānch cikne cikne patthar chunkar unhen apnī charwāhe kī thailī mein ḍāl liyā. Phir charwāhe kī apnī lāṭhī aur falāḥhan pakaṛkar wuh Filistī se laṛne ke lie Isrāīlī safon se niklā.

Dāūd kī Fath

Jālūt Dāūd kī jānib baṛhā. Dhāl ko uṭhāne wālā us ke āge āge chal rahā thā. Us ne hiqārat-āmez nazon se Dāūd kā jāyzā liyā, kyonki wuh gorā aur khūbsūrat naujawān thā. Wuh garjā, “Kyā main kuttā hūn ki tū lāṭhī lekar merā muqābalā karne āyā hai?” Apne dewatāon ke nām lekar wuh Dāūd par lānat bhejkar chillāyā,

“Idhar ā tāki main terā gosht parindon aur janglī jānwaron ko khilāūn.”

Dāūd ne jawāb diyā, “Āp talwār, nezā aur shamsher lekar merā muqābalā karne āe haiñ, lekin main Rabbul-afwāj kā nām lekar ātā hūñ, usī kā nām jo Isrāīlī fauj kā Ḳhudā hai. Kyonki āpne usī ko challenge kiyā hai. Āj hī Rab āp ko mere hāth mein kar degā, aur main āp kā sar qalam kar dūngā. Isī din main Filistī faujiyon kī lāsheñ parindon aur janglī jānwaron ko khilā dūngā. Tab tamām duniyā jān legī ki Isrāīl kā Ḳhudā hai. Sab jo yahāñ maujūd haiñ jān leñge ki Rab ko hamēñ bachāne ke lie talwār yā neze kī zarūrat nahīñ hotī. Wuh ḳhud hī jang kar rahā hai, aur wuhī āp ko hamāre qabze mein kar degā.”

Jālūt Dāūd par hamlā karne ke lie āge barhā, aur Dāūd bhī us kī taraf dauṛā. Chalte chalte us ne apnī thailī se patthar nikālā aur use falākhan mein rakhkar zor se chalāyā. Patthar urṭā urṭā Filistī ke mātھے par jā lagā. Wuh khopaṛī mein dhañs gayā, aur pahlwān muñh ke bal gir gayā. Yon Dāūd falākhan aur patthar se Filistī par

ghālib āyā. Us ke hāth meñ talwār nahīn thī. Tab us ne Jālūt kī taraf dauṛkar usī kī talwār miyān se khīnchkar Filistī kā sar kāṭ ḍālā.

Jab Filistiyon ne dekhā ki hamārā pahlwān halāk ho gayā hai to wuh bhāg nikle. Isrāīl aur Yahūdāh ke mard fath ke nāre lagā lagākar Filistiyon par tūṭ parē. Un kā tāqqub karte karte wuh Jāt aur Aqrūn ke darwāzon tak pahuñch gae. Jo rāstā Shāraim se Jāt aur Aqrūn tak jātā hai us par har taraf Filistiyon kī lāsheñ nazar āīñ. Phir Isrāīliyon ne wāpas ākar Filistiyon kī chhoṛī huī lashkargāh ko lūṭ liyā.